

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

جواد عارفی*
۲۰ دسمبر ۲۰۲۰

جواد عارفی

ستراتیژی نظامی جدید امریکا و ناتو بر علیه روسیه، ایران، چین و هند در افغانستان

هدف امریکا و ناتو با توجه به موقعیت ستراتیژیک افغانستان استقرار پایگاههای نظامی در نزدیکترین فاصله در پشت مرزهای روسیه، ایران، چین و هند است. امریکا سعی دارد ایران را با احداث پایگاههای دائمی نظامی در عراق و افغانستان از دو طرف زیرنظر قرار دهد و با استقرار پایگاههای استراق سمع و جاسوسی در افغانستان کنترل موقعیت ستراتیژیک ایران، هند و چین را جزو اهداف درازمدت خود می داند. بدین ترتیب روشن است که ادعای دبیرکل ناتو در مورد این که توسعه افغانستان چندین نسل به طول می انجامد دقیقاً برای سرپوش گذاشتن بر همین اهداف ستراتیژیک بیان شده است. با درک این ۳ هدف ستراتیژیک ناتو بهتر می توان دریافت که ادعای تلاش ناتو برای توسعه افغانستان چقدر مضحک به نظر می رسد. آنچه در این میان اهمیت دارد وقاحت مقامات ناتو در بیان این نکته است که ناتو برای اداره افغانستان نیز طرح و برنامه دارد. در واقع حساسیت و اهمیت ستراتیژیک این موضوع

باعث شده که ناتو دیگر اصرار چندانی به کتمان برخی سیاستهای خود در این مقوله از خود بروز ندهد و صراحتاً یادآور شود که حاکمیت ملی افغانستان تحت الشعاع طرحهای ضدانسانی ناتو در این کشور قرار گرفته و می گیرد. این همان برنامه ای است که امریکا به تنهایی در عراق هم سرگرم تحقق آن است امریکا در عراق نیز سرگرم احداث پایگاههای نظامی برای حضور دائمی در عراق است و سعی دارد حضور نظامی در عراق را بدون توسل به پوشش «ناتو» تأمین و تثبیت کند. ممکن است این سوال مطرح شود که از دیدگاه واشنگتن چه تفاوتی میان عراق و افغانستان وجود دارد که امریکا در عراق ترجیح می دهد که تنها باشد نفت عراق پاسخ تمامی این سوال است. «امنیت انرژی» مهمترین مقوله در این زمینه است و امریکا ترجیح می دهد که عراق را به تنهایی ببلعد. ولی با در نظر گرفتن موقعیت ژئو ستراتیژیک افغانستان در همسایگی با هند چین و ایران امریکا ترجیح می دهد حضور در افغانستان را در پوشش «ناتو» تا حدودی «پذیرفتنی» معرفی کند تا کمتر برای همسایگان این کشور حساسیت برانگیز باشد. دقیقاً به همین دلیل است که نباید مخالف خوانیهای جناح رقیب بوش برای پایان دادن به حضور نظامی در عراق یا افغانستان را چندان جدی گرفت.

همه دیدند که اصل حمله نظامی به عراق و افغانستان در کنگره امریکا به اتفاق آرا تصویب شد و اگر لازم باشد و باز هم ضرورت ایجاب کند تداوم حضور نظامی امریکا در این دو کشور در چارچوب طرحهای ستراتیژیک «ناتو» همچنان به اتفاق آراء مورد حمایت هر دو جناح رقیب در امریکا قرار خواهد گرفت. این بدان معنی است که مخالفت های ظاهری دمکراتها با طرحهای پنتاگون و سیا در عراق و افغانستان صرفاً جنبه مصرف داخلی دارد و با اهداف انتخاباتی بیان شده و بزودی پس از پایان تبلیغات انتخاباتی جای خود را به سکوت و همراهی در کنگره می دهد. تصویب بودجه ۵۰۰ میلیارد دلاری نظامی امریکا در سال مالی میلادی آینده و تخصیص ۱۹۰ میلیارد دلار برای جنگ در عراق آنهم در مجلسی که اکثریت کرسیهای آن در اختیار دمکراتها قرار دارد نشانگر همسوئی هر دو جناح امریکا در مسائل اساسی امریکا به ویژه در غارت دنیای اسلام است و هیچ کس نباید لفاظی های سیاسی رقیب بوش در این مقوله را جدی بگیرد.

امریکا و انگلیس طرحی را به اجلاس وزرای دفاع عضو ناتو ارائه کرده اند که دیدگاه ستراتیژیک ناتو در خصوص حضور نظامی در خارج از قلمرو سیاسی ناتو را تغییر بنیادی می دهد و زمینه برای حضور دائمی در افغانستان را فراهم می کند

تصادفی نیست که دبیرکل ناتو از وجود یک طرح درازمدت برای افغانستان سخن به میان می آورد طرحی که ممکن است چندین نسل شاهد تداوم آن باشند!

دبیرکل ناتو : مأموریت اولیه ناتو مهار تهدید بلوک شرق کمونیستی در اروپا بود که اکنون مأموریت ما در حال تبدیل شدن به یک نقش ستراتیژیک در آسیا است

پیمان ناتو یک ساختار سیاسی - نظامی برای تقابل با پیمان وارسا بود ولی حتی پس از فروپاشی اتحاد شوروی و انحلال پیمان وارسا نیز به حیات خود ادامه داد و آمادگیهای دفاعی خود را حفظ و تقویت کرد ولی امروزه درصدد «تغییر فلسفه وجودی» خود برآمده است

واشنگتن برای مقابله با نهضت های اسلامی درصدد ایجاد و تثبیت پایگاههای خودی در عمق خاک کشورهای اسلامی است لکن برای کاهش میزان این حساسیت ها نسبت به امریکا و کاهش هزینه ها و تلفات سعی دارد پای ارتشهای ناتو را به قلب دنیای اسلام بگشاید

اکنون که ابرهای ابهام و تردید درباره بحران افغانستان به کنار رفته بهتر می توان دریافت « القاعده » یک گروهک تروریستی دست پرورده امریکا بود و فقط مأموریت داشت پای امریکا و ناتو را به افغانستان بگشاید کاملاً آشکار است که هدف جدید امریکا و ناتو احداث پایگاههای نظامی در قلب دنیای اسلام است که به منظور ایجاد و استقرار نیروهای واکنش سریع علیه نهضت های اسلامی از این پایگاههای نظامی استفاده کند با توجه به موقعیت ستراتیژیک افغانستان هدف بعدی امریکا استقرار پایگاههای نظامی در نزدیکترین فاصله در پشت مرزهای هند چین و ایران است

ناتو با وقاحت اعلام می کند که برای اداره افغانستان نیز طرح و برنامه دارد. عدم کتمان این امر و اصرار به وجود چنین طرحهایی حساسیت ستراتیژیک مسأله را بازگو می کند امریکا سعی دارد عراق را به تنهایی ببلعد ولی با درنظر گرفتن موقعیت ژئو ستراتیژیک افغانستان در همسایگی هند چین و ایران امریکا ترجیح می دهد حضور نظامی در این کشور با پوشش ناتو انجام گیرد که تا حدودی پذیرفتنی معرفی شود و کمتر حساسیت برانگیز باشد. مبارزه با تروریسم و تلاش برای تأمین امنیت که از سوی امریکا و ناتو در افغانستان اعلام شده بازی بیش نیست و غربی ها از این طریق اهداف خود را دنبال می کنند. غربی ها از طریق دست پرورده های خود که همان گروه های تروریستی هستند اهداف درازمدت خود را در افغانستان پیگیری می کنند.

رقابت های میان قدرت های بزرگ غرب و شرق و به ویژه امریکا و اتحاد جماهیر شوروی سابق که روسیه فعلی میراث دار آن است از گذشته ها وجود داشته و به گونه ای در حال حاضر هم وجود دارد. این دو ابرقدرت همواره اتهامات و ابراز نظراتی را علیه یک دیگر مطرح کرده و می کنند، در مسایل مربوط به افغانستان هم بارها شنیده شده که مثلاً ناتو علیه روسیه با طالبان همکاری می کند. به هر صورت آنچه مقامات روسیه از ناتو در مورد حمایت گروه های تروریستی گفته اند متأسفانه حقیقت دارد. ناتو هم که با شعار تأمین امنیت و مبارزه با تروریسم به افغانستان آمده بود بازی های عجیب و غریبی انجام داده و روی دست دارد و مشخص است که مبارزه با تروریسم که از سوی غربی ها اعلام شده بازی بیش نیست و تروریست ها دست پرورده های خود غربی ها هستند که از طریق آن ها اهداف درازمدت خود را پیگیری می کنند..

* - گزارش و تحلیل از جواد عارفی خبرنگار و فعال سیاسی از افغانستان!